Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies ISSN: 2456-5148 (Online)
An international, peer-reviewed quarterly academic research journal www.ngmtamil.in

களஞ்சியம் – சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
🔗 Quarterly 🔍 Peer-Reviewed 🌐 Open Access 🔗 Crossref 🔗 Google Scholar
🔗 SJIF Impact Factor 4.0 🔗 Multidisciplinary 🔗 International
DOI: https://doi.org/10.63300/kijts10sp02.2026

Vol. 10 No. 02, September 2026 (Special Issue) p 17-21 | Available online at: www.ngmtamil.in
Original Research Paper – Peer Reviewed

சங்கம் வளர்த்த தமிழ்

Tamil Nurtured by the Sangam

ஆய்வாளர்

அ.பாலகிருஷ்ணன்

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

கூரப்பாளையம் ஈரோடு மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

நெறியாளர்

முனைவர;.எம்.இராமசந்திரன்

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

கூரப்பாளையம் ஈரோடு மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Abstract

The antiquity and rich literary tradition of the Tamil language were preserved and nurtured through the institutional framework known as the Sangam (Tamil Academies). Established under the patronage of the Pandya kings, three successive academies brought poets, scholars, and grammarians together to critically refine, evaluate, and develop classical Tamil literature. This paper investigates the historical evolution, socio-linguistic impact, and literary heritage of Sangam Tamil. Drawing upon ancient commentaries—particularly the Iraiyanar Akapporul Urai—alongside epigraphical evidence and classical corpuses like Ettuthokai, Pattuppattu, and Tolkappiyam, this study analyzes the structural taxonomy of the Three Sangams, their distinctive Akam (interior/love) and Puram (exterior/heroism) poetic conventions, the prominent role of women poets, and the secular humanist values embedded within this classical era.

Keywords:

Sangam Literature, Three Academies (Muchangam), Classical Tamil, Tolkappiyam, Ettuthokai, Pattuppattu, Pandya Dynasty, Akam and Puram.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

தமிழ் மொழியின் தொன்மையும் இலக்கிய வளமும் சங்கம் என்ற அமைப்பின் வழியாகவே செழுமை அடைந்தன. பாண்டிய மன்னர்களின் பேராதரவோடு முச்சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு, புலவர்கள் ஒன்றுகூடித் தமிழை ஆராய்ந்து வளர்த்தனர். இவ்வாய்வுக் கட்டுரை சங்கம் பற்றிய வரலாற்றுத் தரவுகள், முச்சங்கங்களின் வரலாறு, சங்க கால இலக்கண–இலக்கியச் சிறப்புகள், சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் மனித விழுமியங்கள் மற்றும் தமிழின் தனித்துவத்தை விரிவாக ஆராய்கிறது.

© 2014 The Author(s). This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) license

இறையனார் களவியல் உரை, சங்க இலக்கியப் பாடல்கள், மற்றும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் சங்கத்தின் இருப்பு, அதன் வளர்ச்சி, தமிழ் மொழிக்கு அது ஆற்றிய பங்களிப்பு ஆகியவை இதில் ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

திறவுச் சொற்கள்:

முச்சங்கம், சங்கத் தமிழ், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, தொல்காப்பியம், இறையனார் களவியல், பாண்டியர், அகம் & புறம்.

முன்னுரை:

"என்றுமுள தென்றமிழ்" எனப் போற்றப்படும் தமிழ் மொழி, உலகச் செம்மொழிகளில் தலையாய இடத்தை வகிக்கிறது. மொழிகள் தோன்றி, வளர்ந்து, கால மாற்றத்தால் மறைந்துபோகும் வரலாற்றிற்கு மத்தியில், பல்லாயிரமாண்டுகளாகத் தன் தனித்தன்மையை இழக்காமல் நிலைத்து நிற்பதற்குச் சங்க அமைப்புகளே மூலக்காரணமாகும்.

புலவர்கள் ஒன்றுகூடி மொழியை ஆய்ந்து, செப்பனிட்டு, இலக்கியங்களை அரங்கேற்றிய தமிழ்ச்சங்க வரலாறு உலக இலக்கிய வரலாற்றிலேயே தனித்துவமானது. "தமிழ் நிலைபெற்ற தாங்கரு மரபின் மகிழ்நனை மறுகின் மதுரை" என்று சிறுபாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுவது போல, மதுரையைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு தமிழ் செழித்தோங்கியது.

'சங்கம்' என்ற சொல்லாட்சி மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி:

சங்கம் என்ற சொல் சமஸ்கிருத மூலத்திலிருந்து வந்ததாகக் கருதப்பட்டாலும், அதற்கு இணையான 'கூடல்', 'அவை', 'புலவர் குழாம்' போன்ற தூய தமிழ்ச் சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களிலேயே பரவலாக ஆளப்பட்டுள்ளன.

இறையனார் களவியல் உரை:

நக்கீரர் எழுதிய இறையனார் அகப்பொருள் உரையே முச்சங்கங்கள் பற்றிய விரிவான வரலாற்றுத் தகவல்களை முதன்முதலில் பதிவு செய்தது.

மணிமேகலை மற்றும் சிலப்பதிகாரம்:

காப்பியக் காலத்திலும் சங்கம் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. மணிமேகலையில் "துவராபதிப் பிறந்த தென்மதுரைச் சங்கம்" என்ற வரி இடம்பெறுகிறது.

கல்வெட்டுச் சான்றுகள்:

சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகளில் "மாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்" என்ற குறிப்பு சங்கம் இருந்த வரலாற்று உண்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

முச்சங்கங்களின் வரலாறு:

தமிழறிஞர்கள் சங்க காலத்தை முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என மூன்று காலகட்டங்களாகப் பிரித்துள்ளனர்:

→ முதற்சங்கம் - தென்மதுரை - காய்சினவழுதி முதல் கடுங்கோன் வரை (89 பேர்)

→ இடைச்சங்கம் - கபாடபுரம் - வெண்டேர்ச் செழியன் முதல் முடத்திருமாறன் வரை (59 பேர்)

→ கடைச்சங்கம் - இன்றைய மதுரை - முடத்திருமாறன் முதல் உக்கிரப் பெருவழுதி வரை (49 பேர்)

→ புலவர்கள் - அகத்தியர், சிவபெருமான், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் | அகத்தியர், தொல்காப்பியர், கீரந்தையார் | நக்கீரர், கபிலர், பரணர், ஔவையார் |

→ இலக்கண நூல் - அகத்தியம், தொல்காப்பியம்

→ அழிவிற்குக் காரணம்: கடற்கோள் (கடல் கொந்தளிப்பு) | கால மாற்றம் / அரசியல் சூழல்

சங்க இலக்கிய வகைப்பாடும் மொழியமைப்பும்:

கடைச்சங்க காலத்தில் புலவர்களால் இயற்றப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்ட இலக்கியங்களே இன்று நாம் காணும் “சங்க இலக்கியங்கள்”- பாட்டும் தொகையும் (பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள்) ஆகும்.

அ. எட்டுத்தொகை:

1. நற்றிணை
2. குறுந்தொகை
3. ஐங்குறுநூறு
4. பதிற்றுப்பத்து
5. பரிபாடல்
6. கலித்தொகை
7. அகநானூறு
8. புறநானூறு

ஆ. பத்துப்பாட்டு:

திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம்.

இ. தொல்காப்பியம் தந்த நெறி:

சங்கத் தமிழுக்கு இலக்கண வரம்பை அமைத்துக் கொடுத்தது தொல்காப்பியமாகும். இது எழுத்து, சொல் மட்டுமின்றி *பொருளதிகாரம்* வாயிலாக மக்களின் வாழ்வியலையும் இலக்கணப்படுத்திய பெருமைக்குரியது.

சங்கத் தமிழ் காட்டும் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்:

சங்க இலக்கியங்கள் வெறும் கற்பனை நயங்கள் அல்ல; அவை அக்கால மக்களின் மெய்யான வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் காலக் கண்ணாடிகள்:

அகவாழ்க்கை:

மனித உணர்வுகளின் உச்சமான காதலைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்திணைகளாகப் பிரித்து, இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வாக வாழ்ந்தனர்.

புறவாழ்க்கை:

வீரம், கொடை, நட்பு, நீதிநெறி தவறாத ஆட்சி ஆகியவை புறப்பொருள் பாடல்களில் போற்றப்பட்டன.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்:

கணியன் பூங்குன்றனாரின் இக்கருத்து, சங்கத் தமிழ் உலகளாவிய மானுடப் பொதுமையை முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தது என்பதை விளக்குகிறது.

பெண்பாற் புலவர்கள்:

ஔவையார், காக்கைப்பாடினியார், வெண்ணிக் குயத்தியார், வெள்ளிவீதியார் போன்ற 40-க்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற் புலவர்கள் சங்கத்தில் சம உரிமை பெற்றுத் திகழ்ந்தனர்.

சங்கம் வளர்த்த தமிழின் தனித்துவங்கள்:

1. இயற்கையோடு இயைந்த மொழி: இயற்கைப் படிமங்களும் உவமைகளும் (உள்ளுறை, இறைச்சி) சங்கத் தமிழின் தனிச்சிறப்பு.
2. மதச்சார்பின்மை: சங்க இலக்கியங்கள் மனிதனை மையமாகக் கொண்டவையே தவிர, குறிப்பிட்ட ஒரு மதத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படாதவை.
3. செப்பமான வடிவம்: கடுமையான இலக்கண விதிகளுக்கு உட்பட்டு, சொற்செட்டும் பொருட்செறிவும் கொண்ட செய்யுள் மரபு பேணப்பட்டது.

முடிவுரை:

சங்கங்கள் அமைத்து மொழியை வளர்த்த பெருமை தமிழ் மொழிக்கு மட்டுமே உரிய தனித்துவமான வரலாறாகும். பாண்டியர்களின் புரவலர் தன்மையும், புலவர்களின் தன்னலமற்ற மொழிப்பற்றும் சங்கத் தமிழைத் தழைக்கச் செய்தன.

சங்க இலக்கியங்கள் வெறும் பழம்பெருமை பேசும் ஏடுகள் மட்டுமல்லாமல், நவீன தமிழ்ச் சமூகம் தன் வேர்களை அடையாளம் காணவும், மொழியின் தனித்தன்மையை உலகிற்குப் பறைசாற்றவும் உதவும் அரிய கருவூலங்களாக இன்றும் திகழ்கின்றன. "சங்கம் வளர்த்த தமிழ்" என்றென்றும் தன் அழகையும் ஆழத்தையும் இழக்காமல் தமிழரின் வாழ்வியலோடு நிலைத்து நிற்கும்.

துணைநூற் பட்டியல்:

[1.] இறையனார் அகப்பொருள் உரை – நக்கீரர் உரை, உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு.

[2.] தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்) – இளம்பூரணர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

[3.] சங்க இலக்கியம் (எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும்) – நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

[4.] தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் – முனைவர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி, யாழ் வெளியீடு.

[5.] சங்ககால வரலாறு – முனைவர் கே.கே. பிள்ளை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

[6.] சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் – பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.